

Motion till riksdagen 2016/17:3208

av **Sofia Damm m.fl. (KD)**

Utgiftsområde 5 – Internationell samverkan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen anvisar anslagen för 2017 inom utgiftsområde 5 Internationell samverkan enligt förslaget i tabell 1 i motionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska bidra till både etablerade och nya insatser inom fredsfrämjande, säkerhetsfrämjande och konfliktförebyggande verksamhet inom Nato, EU, FN och OSSE och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det i planeringen av internationella freds- och säkerhetsfrämjande insatser måste finnas flexibilitet och utrymme att omprioritera för att kunna möta nya eller förändrade behov och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för en mer aktiv, samstämmig och handlingskraftig europeisk utrikespolitik där främjandet av demokrati och ökad respekt för mänskliga fri- och rättigheter har absolut prioritet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU:s delegationer i omvärlden måste stärkas och samordningen i tredjeland mellan EU:s medlemsländer förbättras och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör vara pådrivande inom EU för att få till stånd en översyn av EU:s stridsstyrkor, s.k. battle groups, som står i ständig beredskap att delta i en snabb och begränsad insats, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s grannskapspolitik och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU bör fortsätta att spela en aktiv roll som politisk och ekonomisk partner till Tunisien, samt bistå med kraftfullt stöd i kampen mot terrorism och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU på allvar måste återuppta sitt engagemang i Libyen och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en långsiktig färdplan måste ingå i framtida militära interventioner och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att vetorätten i säkerhetsrådet begränsas och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör spela en aktiv roll i reformeringen av FN-systemet och däri verka för att en form av demokratikriterium införs för en plats i MR-rådet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör agera för att inom ramen för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik få till stånd ett rotationssystem för platserna i FN:s säkerhetsråd för att undvika intern och kostsam konkurrens mellan EU-länder och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för fredade zoner för minoriteter i Syrien och Irak och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för att den etniska och religiösa utrensningen på kristna (kaldéer/syrianer/assyrier, armenier och melkiter), yazidier, mandéer och andra minoriteter i Irak och Syrien ska erkännas som ett folkmord, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för att frågan om det pågående folkmordet i Syrien och Irak hänskjuts till den internationella brottsmålsdomstolen, ICC, eller till en särskild tribunal för att förövarna ska ställas inför rätta, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för att en särskild Syrientribunal upprättas för att garantera att ingen ansvarig för brott mot mänskligheten, krigets lagar och folkmord får gå fri, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för att FN:s resolution 1325 med kraft aktualiseras för att se till att kvinnor får inflytande i fredsarbete och det planeringsarbete som görs efter ett fredsavtal, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det krävs kraftfulla åtgärder för att förhindra den stora omfattningen av sexuella övergrepp som pågår i olika konflikter runt om i världen och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN:s säkerhetsråd ska verka för att visseblåsare ska kunna agera när de stöter på felaktigheter i FN och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att intensifiera sina ansträngningar för att hjälpa frihetsberövade svenskar i utlandet och tillkännager detta för regeringen.

22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fördjupa Sveriges samarbete med Nato och verka för en svensk anslutning och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ge riksdagen fortlöpande rapportering om de framgångar som det nordiska gränshinderrådet åstadkommer och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen fortsätter att vara pådrivande för att reformera vårt nordiska samarbete till att bli så effektivt och relevant som möjligt och tillkännager detta för regeringen.

Tabell 1 Kristdemokraternas förslag till anslag för 2017 uttryckt som differens gentemot regeringens förslag

Tusental kronor

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (KD)
1:1 Avgifter till internationella organisationer	1 328 554	
1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet	151 048	+29 661
1:3 Nordiskt samarbete	13 595	-4 000
1:4 Ekonomiskt bistånd till enskilda utomlands samt diverse kostnader för rättsväsendet	3 826	
1:5 Inspektionen för strategiska produkter	29 400	-115
1:6 Forskning, utredningar och andra insatser rörande säkerhetspolitik, nedrustning och icke-spridning	45 358	
1:7 Bidrag till Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI)	25 402	
1:8 Bidrag till Utrikespolitiska institutet (UI)	16 675	
1:9 Svenska institutet	119 743	-23 000
1:10 Information om Sverige i utlandet	15 475	
1:11 Samarbete inom Östersjöregionen	164 215	-3 000
Summa	1 913 291	-455
<i>Specificering av anslagsförändringar</i>		
1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet		+30 000
1:2 PLO		-339
1:2 Summa		+29 661

Tabell 2 Kristdemokraternas förslag till anslag för 2017–2020 uttryckt som differens gentemot regeringens förslag

Miljoner kronor

Utgiftsområde 5 Internationell samverkan	2017	2018	2019	2020
1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet	+30	+29	+29	+29
1:3 Nordiskt samarbete	-4	-4	-4	-4
1:5 Inspektionen för strategiska produkter	-0	-0	-0	-1
1:9 Svenska institutet	-23	-23	-24	-25
1:11 Samarbete inom Östersjöregionen	-3	-3	-3	-3
Summa	-0	-1	-2	-4
<i>Specificering av anslagsförändringar</i>				
1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet	+30	+30	+30	+30
1:2 PLO	-0	-1	-2	-2
1:2 Summa	+30	+29	+28	+28

Frihet och säkerhet genom internationell samverkan

För Kristdemokraterna är det centralt att utrikespolitiken är värdebaserad. Sverige ska stå upp för och försvara universella värden så som mänskliga fri- och rättigheter, demokrati och rättsstatens principer för att stärka fred, frihet och utveckling, förståelse och försoning. Sveriges utrikespolitik är ett uttryck för att vi alla har ett ansvar för varandra, ett uttryck som är grundläggande i den kristdemokratiska ideologin. Människovärdet är universellt och kan aldrig någonsin relativiseras av geografiska gränser.

I inbördeskriget i Syrien och genom Islamiska statens framfart dödas och kränks människors rätt till liv och värdighet. I flera andra delar av Nordafrika och Mellanöstern har den arabiska vårens hopp förbytts till förtvivlan. Kristna och andra etno-religiösa minoriteter, kvinnor och civilsamhällesorganisationer möter nytt motstånd och förtryck. Det är en allt oroligare värld, och i vårt absoluta närområde ser vi hur den ryska aggressionen mot Ukraina inklusive den illegala annekteringen av Krim kraftigt har försämrat den säkerhetspolitiska situationen i Europa. I det instabila läge som råder krävs betydligt mer av internationell samverkan. Ett höjt stöd till freds- och säkerhetsfrämjande insatser är därför en nödvändighet i en tid av stor internationell oro. Sverige ska prioritera insatser som bekämpar det fruktansvärda som människor idag flyr ifrån. Det är därför av stor vikt att Sverige också fortsättningsvis kan bidra till både etablerade och nya insatser inom fredsfrämjande-, säkerhetsfrämjande- och konfliktförebyggande verksamhet inom Nato, EU, FN och OSSE. Planeringen av internationella freds- och säkerhetsfrämjande insatser måste ta hänsyn till utvecklingen i världen som snabbt kan komma att förändras. Det måste finnas flexibilitet och utrymme att omprioritera för att kunna möta nya eller förändrade behov av fredsfrämjande insatser. Det rådande världsläget gör att Kristdemokraterna föreslår ett ökat anslag för 1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet med 30 miljoner kronor.

EU som utrikespolitisk aktör

EU är och ska vara det centrala forumet för svensk utrikes- och säkerhetspolitik. EU:s stora styrka ligger i en utrikespolitik baserad på normer och värderingar. Som världens största ekonomi, världens största handelspart och världens största biståndsgivare har EU möjlighet att påverka utvecklingen i världen genom en rad olika kanaler.

Kristdemokraterna vill att regeringen driver på för en mer aktiv, samstämmig och handlingskraftig europeisk utrikespolitik där främjandet av demokrati och ökad respekt för mänskliga fri- och rättigheter har absolut prioritet. EU kan och ska spela en central roll i omvärlden och verka för fred, frihet och säkerhet. För att det ska vara möjligt krävs tydligare visioner, förstärkt samarbete och högre effektivitet i genomförandet av den gemensamma utrikespolitiken.

Europeiska utrikestjänsten EEAS har inneburit en viktig förstärkning och förbättrat samordningen av den gemensamma utrikespolitiken. Dock kvarstår brister och svagheter, som förhindrar eller begränsar effektiviteten och samstämmigheten i EU:s utrikespolitik. EU:s delegationer i omvärlden måste stärkas och samordningen i tredjeland mellan EU:s medlemsländer förbättras.

Sverige ska även i fortsättningen ha stor beredskap att bidra till militära insatser i EU:s regi och ska vara drivande i arbetet för att utveckla EU:s krishanteringsförmågor.

Sverige bör vara pådrivande inom EU för att få till stånd en översyn av EU:s stridsstyrkor, så kallade Battlegroups som står i ständigt beredskap att delta i en snabb och begränsad insats; vid hotande folkmord och vädjan från globala och regionala organisationer. Stridsgrupperna som sådana har dock aldrig satts in, och därmed har osäkerheten kring konceptet blivit allt större. Avsevärda resurser används för att utrusta, utbilda och hålla dem i beredskap i de olika medlemsländerna. Efter en översyn bör beslut fattas om dessa styrkor ska få en mer aktiv och framträdande roll, något Kristdemokraterna skulle välkomna. Tillfällen att använda dem saknas inte då världen runt Europa har blivit osäkrare och mindre stabil under de senaste åren.

EU:s grannskapspolitik är central, men grannskapet är förändrat, det har blivit mer instabilt. De 16 länderna som är en del av grannskapspolitiken kan inte hanteras med en ”one size fits all-approach”, de måste hanteras individuellt. I grannskapspolitiken är det viktigt att utgå ifrån att dessa länder har olika ambitionsnivå när det gäller relationen till EU. Länder som kan och vill gå längre i sitt reformarbete ska erbjudas en närmare politisk associering och successiv integrering i EU:s inre marknad, och länderna i det så kallade östliga partnerskapet, geografiskt belägna i Europa, ska givetvis ha möjligheten att också ansöka om medlemskap i EU. Ett medlemskapsperspektiv för dessa länder, under förutsättning att de så önskar ha det, är viktigt för att mobilisera politiska aktörer och samhälle i en reformvänlig riktning. När det gäller grannländer med lägre ambitionsnivå vad gäller relationen till EU är det nog så viktigt att påvisa positiva effekter av en närmre relation i syfte att stärka välbefindandet, stabiliteten och säkerheten för alla. Oavsett omfattningen på förbindelserna med ett partnerland är det centralt att EU i relationen lyfter fram värderingar som demokrati, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga fri- och rättigheterna. Att Ryssland ser en öppnare ekonomi och frihandel med EU som ett hot mot den egna makten, snarare än en möjlighet för regionens utveckling mot välbefindande och stabilitet, är beklagligt. En allt självsäkrare och mer aggressiv rysk utrikespolitik leder till stora utmaningar för länderna inom det östliga partnerskapet.

När det gäller det södra grannskapet har hoppet som tändes i Nordafrika och Mellanöstern under den arabiska våren blivit till osäkerhet och oro. Tunisien är det land som klarat sig bäst ur tumultet. Landet har genomfört demokratiska förändringar och har numera en demokratisk konstitution. Men terrorism hotar säkerheten och utvecklingen och Tunisien är i stort behov av stöd. En nyckel för grannskapspolitiken i söder är att EU fortsätter att spela en aktiv roll som politisk och ekonomisk partner till Tunisien. Men också att Tunisien får kraftfullt stöd av EU för att kunna stärka sin strategi mot terrorism, med fokus på anti-radikalisering. Det är välkommet att regeringen beslutat om att öppna en ambassad i Tunis. Detta har vi Kristdemokrater drivit länge. Nu krävs det att närvaron blir mer än bara symbolisk.

IS har byggt sin nya bas i Europas absoluta närområde. Europa visade handlingskraft när Gaddafi skulle störtas, men därefter tycktes kraften ta slut och vi lämnade libyerna åt sitt öde. Sönderfallet av Libyen visar vad som händer i avsaknad av en långsiktig färdplan. Intresset att stanna kvar och stötta i en uppbyggnadsprocess fanns inte och idag ser vi konsekvenserna. EU måste på allvar återuppta sitt engagemang. Stödet till terrorbekämpning och demokratisk utveckling är helt avgörande. Här måste Sverige vara en tydlig röst. Vid framtida militära interventioner måste en långsiktig färdplan ingå.

Ett reformerat och handlingskraftigt FN

FN är en unik och viktig organisation, ingen annan organisation samlar världens stater för att arbeta för fred och säkerhet, men det är också en organisation med enorma problem och utmaningar. Sverige befinner sig som FN-medlem jämte en rad mångfasetterade länder, många med en syn på demokrati och mänskliga rättigheter som skiljer sig avsevärt från vår egen.

Det är helt centralt att FN höjer tempot när det gäller reformarbetet. Utan en förändring kommer inte tilltron till FN kunna bestå. FN:s stadgar som kom till 1945 tar inte hänsyn till dagens komplexitet i världssystemet, vilket gör att säkerhetsrådet, genom vetorätten, ständigt står inför låsningar. Sverige bör verka för att vetorätten i säkerhetsrådet begränsas. Vi kan inte stillatigande acceptera att säkerhetsrådet inte tar sitt ansvar för att upprätthålla fred och säkerhet. Oförmågan att ingripa när brott mot mänskligheten och folkmord begås är skamlig. Men också generalförsamlingen och dess utskott måste moderniseras och effektiviseras. Vidare finns det tydliga brister i arbetet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, främst på grund av att rådet består av medlemsländer som konsekvent bryter mot de rättigheter rådet är utsett att försvara. Sverige bör spela en aktiv roll i reformeringen av FN-systemet och där i verka för att en form av demokratikriterium införs för en plats i MR-rådet.

Sverige har en plats i FN:s säkerhetsråd för perioden 2017 till 2018. Alliansregeringen tog initiativ till en diskussion med övriga medlemsstater i den kvot som Sverige tillhör, den ”västeuropeiska”, om hur vi inom EU kan agera mer samordnat när det gäller kandidaturer till säkerhetsrådet, för att undvika att konkurrera med varandra. Ett samlat agerande inom EU vore det mest naturliga också i detta sammanhang. Den nordiska principen, som nu gäller, betyder att vi ska söka säkerhetsrådsplats för ett nordiskt land varannan mandatperiod, en princip som är baserad på en tid då antalet medlemsstater i FN var ett femtiotal, i dag är det närmare 200. Att Sverige bedrev en kostsam kampanj, ekonomiskt och politiskt, genom att konkurrera med Nederländerna och Italien var olyckligt. Kristdemokraterna vill att regeringen agerar för att inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken få till stånd ett rotationssystem för att undvika intern och kostsam konkurrens mellan EU-länder framgent.

Under Sveriges tid i säkerhetsrådet vill vi se en tydlig prioritering på reformarbete. Det fruktansvärda kriget i Syrien där Asad bombar civila med ryskt understöd och den Islamiska staten och andra terroristorganisationer utplånar de som inte anses vara renlärliga, visar vad som sker när världssamfundet inte kan agera. Kristdemokraterna vill att den svenska regeringen verkar för fredade zoner för minoriteter i Syrien och Irak och för att den etniska och religiösa utrensningen på kristna (kaldéer/syrianer/assyrier, armenier och melkiter) yazidier, mandéer och andra minoriteter i Irak och Syrien ska erkännas som ett folkmord. De i Syrien ansvariga för brott mot mänskligheten, krigets lagar och folkmord måste dömas. Sverige bör vara pådrivande för att frågan om folkmord ska hänskjutas till den internationella brottsmålsdomstolen, ICC, eller till en särskild tribunal. ICC är inte allomfattande och det finns begränsningar i möjligheterna att utkräva ansvar när en stat brutit mot folkrätten. På vissa områden finns överenskommelser om att instifta internationella domstolar som har möjlighet att döma över brott mot folkrätten. Utöver att överväga möjligheten för en ad hoc-tribunal för Islamiska statens brott bör en särskild Syrientribunal upprättas för att garantera att ingen ansvarig för brott mot mänskligheten, krigets lagar och folkmord går fri.

I länder som genomgår eller genomgått krig och katastrofer är kvinnor särskilt utsatta. Sverige måste kräva att FN:s resolution 1325 med kraft aktualiseras för att se till att kvinnor får inflytande i fredsarbete och det planeringsarbete som görs efter ett fredsavtal. Kraftfulla åtgärder krävs också för att förhindra den stora omfattningen av sexuella övergrepp som pågår i olika konflikter runtom i världen.

Hanteringen av visseblåsare inom FN blev vida känt i och med att Anders Kompass, före detta chef för fältverksamheten hos FN:s kommissionär för mänskliga rättigheter, slog larm för två år sedan om att fredsbevarande soldater begått sexuella övergrepp mot barn i Centralafrikanska republiken. Efterspelet för Anders Kompass kom att bli allt annat än acceptabelt. Att någon enligt sin övertygelse om vad som är moraliskt rätt agerar whistleblower i syfte att rättvisa ska skipas och att dessa fruktansvärda brott kommer ut i ljuset kan aldrig och får aldrig leda till att den som agerar beskylls för att ha agerat oriktigt. Ändå var det just det som Kompass utsattes för. I stället för att FN med kraft tog tag i problemet hemligstämplades rapporten och Kompass stängdes av från sitt jobb och sattes under utredning där hans uppgifter ifrågasattes. Utredningarna som följde gav Kompass rätt och påvisade att han agerat korrekt i alla hänseenden. Händelsen visar dock på den kultur inom FN där anställda inte känner att de kan agera när de stöter på felaktigheter – eller som i detta fall mycket grov brottslighet. Detta är en fråga Sverige måste prioritera inom ramen för FN-engagemanget i syfte att nå förändring.

Den tysta diplomatins begränsningar

Det finns tyvärr allt för många exempel på svenskar som utan en korrekt juridisk prövning och rättegång sitter fängslade runt om i världen. Den av många ansedda metoden ”tyst diplomati” fungerar i vissa fall, andra inte. I de fall där den inte fungerar måste Sverige, och EU, agera med andra medel. Dawit Isaak är ett sådant fall (yrkande i UO7 Internationellt bistånd).

Kina har under en tid minskat handlingsutrymmet för oliktankande. Den svenske bokhandlaren och förläggaren Gui Minhai fördes bort från sitt semesterhus i Thailand i oktober 2015. Detta är inte bara ett ovanligt fall, det verkar dessutom vara ovanligt svårt för svenska myndigheter att få någon kontakt med honom eller för ambassaden att få träffa honom på plats. Nu är det viktigt att regeringen och utrikesministern agerar, inte minst för att få EU att driva en än hårdare attityd mot länder som för bort europeiska medborgare utan regelrätta rättegångar.

Fikru Maru fastnade år 2010 i tullen vid en av sina resor till Etiopien. Etiopiens rättsväsen menar att Maru har försökt smuggla in sjukvårdsmateriel för sitt sjukhus räkning. I maj 2013 hade en strid inom regeringen startat mellan regeringschefen och tullministern, som anklagades för korrruption. Regeringen ville visa sig handlingskraftig och eftersom Fikru Marus åtal tidigare hade lagts ner, drogs han och 65 andra personer in i en härva som fortfarande inte är löst. Hälsotillståndet är mycket allvarligt för Fikru Maru och han är i stort behov av vård. Vi kan inte vara tysta när svenska medborgare hamnar i utländska fängelser och inte får en rättegång värd namnet. Nu måste regeringen och UD göra allt som står i dess makt för att Fikru Maru ska få en rättssäker och snabb prövning av sitt fall.

Nato

Nato är en central organisation för Europas säkerhet. Under alliansregeringen utvecklades Sveriges samarbete med Nato. Inte minst inom ramen för Partnerskap för fred, men även inom andra initiativ. Sverige deltar bland annat i Natos snabbinsatsstyrka NRF i reservstyrkeregistret. Natos ledning har beskrivit det som att Sverige är ett av Natos mest aktiva och effektiva partnerländer. Man har också varit tydlig med att Nato inte kan ge några säkerhetspolitiska garantier till icke-medlemmar. Sverige har under blocköverskridande enighet steg för steg närmat sig Nato, parallellt med att säkerhetsläget i världen och i vår direkta närhet har försämrats.

Kristdemokraterna välkomnar det nya partnerskapsavtalet med Nato och vill gå vidare och verka för en svensk anslutning till försvarsalliansen. Det skulle ge Sverige större möjligheter att ta ansvar för och påverka en organisation som är central för vår egen och Europas säkerhet. Det kräver att det finns en bred parlamentarisk förankring och ett folkligt stöd för ett sådant beslut. Det bör även ske i nära dialog med och helst tillsammans med Finland.

Nordisk samverkan i en förändrad värld

Kristdemokraterna vill se ett fortsatt nära samarbete med våra nordiska grannländer. Ett samarbete där vi tillsammans arbetar för en ökad rörlighet och möter centrala utmaningar. Vi vill se ett effektivt och fokuserat samarbete inom områden där vi tillsammans kan göra en verklig skillnad. Samverkan i Norden bör därför fokusera på försvars- och säkerhetspolitiska utmaningar samt på att lösa de gränshinder som försvårar för den fria rörligheten och integrationen mellan våra länder.

Integrationen mellan våra länder kommer att fortsätta, men takten kommer att avgöras på hur villiga våra nationella regeringar är på att hjälpa till att undanröja de gränshinder som fortfarande finns. Bara så kan fler medborgare och företag ta del av de positiva effekterna som följer av en fortsatt integration. År 2013 beslutade de nordiska ministrarna att upprätta ett gränshinderråd med uppdrag att främja den fria rörligheten inom Norden för människor och företag. Regeringen bör ge riksdagen fortlöpande rapportering om de framgångar som vi förutsätter att Gränshinderrådet kommer att åstadkomma.

Vänskapliga utbyten i all ära, det nordiska samarbetet måste ha ett mervärde. Det måste leda till att vi tillsammans kan ta oss an framtida utmaningar. Om vi inte lyckas med detta, förlorar vår nordiska samverkan sin legitimitet. Kristdemokraterna uppmanar regeringen att fortsätta att vara pådrivande för att reformera vårt nordiska samarbete till att bli så effektivt och relevant som möjligt. Det bör även tas i beaktande att våra länder idag möts på långt fler internationella arenor än då samarbetet en gång initierades. Kristdemokraterna vill se ett starkt och enat Nordiskt samarbete där vi inte möts endast av tradition utan för att vi tror att vår gemenskap har en styrka. Vi måste våga släppa på samsarbetsområden där vårt samarbete inte längre har något mervärde. Vi anser att dessa viktiga diskussioner bör kunna föras på ett mer kostnadseffektivt sätt än idag.

Kristdemokraterna föreslår därför ett minskat anslag för 1:3 Nordiskt samarbete med 4 miljoner kronor.

Svenska institutet

Svenska institutet bedriver idag en främjandeverksamhet i ett antal prioriterade länder. Detta är en verksamhet som tjänar ett gott syfte, inte minst det näringspolitiska området där man bidrar med viktiga kunskaper på exportområdet. Men, Svenska institutet har också andra uppdrag så som att arbeta med ”Sverige bilden” utomlands. På detta område, liksom på exportområdet, är dock inte Svenska institutet ensamt om att bedriva denna typ av verksamhet. Andra aktörer som har ett liknande uppdrag är bl.a. Nämnden för Sverige främjande i utlandet, de svenska utlandsmyndigheterna och UD genom en egen anslagspost. Samtidigt som Svenska institutets finansiering under de senaste åren växt i stadig takt har antalet människor institutet når minskat i stadig takt. Regeringen skriver i budgetpropositionen för 2017: ”Verksamheten har haft 1 500 medieinslag utomlands, motsvarande 400 miljoner läsare (2014: 1 800 respektive 500 miljoner och 2013: 1 800 respektive 700 miljoner).” I en tid då världen är mer orolig än på mycket länge är det problematiskt att ett anslag som växer med närmare 11 % mellan 2015 och 2016 får tillåtas växa än mer, med dryga 12 % 2016–2017. Istället för att likt regeringen skjuta till dessa närmare 22 miljoner kronorna till denna myndighet väljer vi att i en orolig tid lägga dessa medel på anslag 1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande verksamhet.

Kristdemokraterna bedömer vidare att det finns utrymme för en justering av anslagen till de myndigheter som tillämpar pris- och löneomräkning (PLO). Lönekostnader svarar för en betydande del av myndigheternas utgifter. En nedjustering av PLO skulle bidra till effektivisering av myndigheterna, samtidigt som det finansierar prioriterade satsningar. Justeringen är beräknad som en 30-procentig minskning av PLO-uppräknings under 2017–2020, vilket innebär 339 000 kr 2017 och därefter totalt 5 miljoner kronor fram till 2020. Myndigheter inom utgiftsområde 4 och 6, såsom Polismyndigheten och Försvarsmakten, är undantagna från PLO-besparingen.

Sofia Damm (KD)

Andreas Carlson (KD)

Tuve Skånberg (KD)

Mikael Oscarsson (KD)